

Златни ахурни плочки намерени в запад Сибир в 18 век

пафтички за колан /това е възраждането на скитското изкуство в средна Азия под късноперсийско влияние в елинистичната епоха.
/тази нареченото скитско-сарматско"изкуство/

Върху първата плочка е представено два конника на лов за глиган единият е с сарматско облекло, въоръжен с лък, горит/футляр за лък/ и дълъг сарматски меч. Зад него се вида куче. Другият конник се е качил на дърво за да се спаси от глигана. Други две плочки. Идилична сцена. Под дърво седи жена, върху скута на която лежи мъж, до него един слуга държи два оседлани коня; на първото е окочен лък и торба с стрели. Дълга коса възраща отзад на възел /в китайски плочки/ низки обувки, широки потури и тесни кафтани. Без оръжие. Два конника следят от конете си се борят. Обредна сцена. Орел хърчи над главите им. Такива плочки са намерени и в къща Русия в книжески гробове от IV-111 в.пр.Христа друга плочка иташка: мъж с вдигнатата нагоре десница, в левата държи дълъг меч. Пред мъжа кола с две колела впрегната с три коня. Върху кола две човешки глави един надясно гледа друга наляво. зад колата куче. /Гилгамеш, Митра, Херакъл/ все митични герои/. Друга плочка. Тук мъжът държи десната ръка вдигнат меч, а с лявата за косите едно чудовище.

В къща Русия и Унгария от времето на преселението на народите са намерени върху ахурни плочки герой убиващ лъв.

Двата боряще се конника е мотив от монголската епика. Кина Кесар се бори с кича Хор и го надвива. Също между Бум-ердени и Каджиркара/Чёрния грифон/. Почват борбата с мечове конки и стрели, когато ги счупят слезат от конете и се борят. След това се побратимяват и се опълчват заедно срещу общите врагове. Главите на враговете се отрязват след сражението и си съчат като "бунчук" върху конете на победителите. Чами за плене от переп на убит враг. Има магическо значение. Пие от чама-череп и бива омагьосан/да заспи в легендата/За големата мечка. -Българска мисъл!!!! Атиловите лъди я разправят на Ирнак?

Кучето помага на своя господар, също и ловджийски орел /беркют/ Също в прабългарското съровище от Наги сен миклон, чоси конникът една отрязана глава.